

“Hi havia una vegada...”

...CONTES ENCETATS,
CONTES CONTATS!!!

Maig 2015

UNA TROBADA AMB BRUIXES!

Inici: Fragment de *Les bruixes* de Roald Dahl
(Seminari Dinamització Biblioteques Escolars -CRP Baix Llobregat I. Sant Feliu de Llobregat)

Nus: Alumnes 6è Escola Pau Vila, Sant Feliu de Llobregat
(Tutora: Sofia Brito)

Desenllaç: Alumnes 5èA Escola Verge de la Salut, Sant Feliu de Llobregat
(Tutora: M. José Rodríguez)

Generalitat de Catalunya
Departament d'Ensenyament
Servei Educatiu Baix Llobregat 1
Sant Feliu de Llobregat - Molins de Rei - El Papiol

Jo mateix vaig tenir dos encontres diferents amb bruixes abans de fer els 8 anys. Del primer, me'n vaig escapar il·lès, però el segon cop no vaig ser tan afortunat

Tot va ser molt estrany. Estava a punt d'entrar a casa i, de sobte, una d'elles, la més jove, la que duia un vestit llarg de color lila lluent i un barret en punta amb una flor dibuixada enmig, em va agafar pel darrera.

Vaig notar la seva mà a la meva esquena, una mà que tenia unes ungles llargues i grogues. Vaig girar el cap i em va dir que em portaria fins a la seva guarida amb les seves companyes.

- ***Em dic Rita, vine amb mi!*** -va dir-me

El que em faltava! Una bruixa! No era una típica bruixa de conte com les de l'altre vegada, ja sabeu, de les que et fan engreixar per poder-te menjar...

Tenia la cara plena d'arrugues i berrugues i les seves dents era d'un color marronós i estaven torçades.

Potser mai hauria visitat a un dentista... El que més se li veia de la cara era aquell bonic somriure de revista!

Jo ja m'estava imaginant com d'incòmode seria anar en el pal d'una escombra voladora.

Però vet aquí que l'escombra, era un drac d'or pur, amb la cresta de diamants.

Em vaig quedar patidífus!

Vaig pujar al seu llom i de seguida va alçar el vol.

Ens van acompanyar centenars de ratpenats cadascun d'un color diferent.

Després de mitja hora volant, veient el paisatge als meus peus, vam arribar a un bosc frondós que semblava màgic.

A la llunyania d'aquell bosc vaig observar el que semblava una pista d'aterratge i el drac va començar el descens en aquella direcció.

Quan vam aterrar vaig veure tota una comunitat de criatures fantàstiques i mitològiques: fades, unicorns, bruixes, follets....

En arribar, em vaig quedar sorprès per tot el que m'envoltava.

El que més em va cridar l'atenció va ser un follet entremaliat, que anava corrents com un boig amb una branca a les mans.

Va passar pel meu costat i em va donar un cop al cap que em va fer perdre el sentit.

Quan anava recuperant la consciència, un unicorn blanc amb una banya multicolor, estava al meu costat i em va dir:

- ***Tranquil, estàs en bones potes, et portaré a un lloc segur fins que et recuperis del cop.***
- ***Què ha passat? On estic? On està la Rita? Qui ets tu?*** -vaig dir jo.
- ***Has arribat volant amb la Rita. El follet Pitu t'ha donat un cop al cap amb una branca, a la Rita l'han agafat les bruixes dolentes i jo sóc l'unicorn Pegassos. Ara confia en mi, que et vull ajudar.***

Jo no sabia molt bé el que estava passant, tenia por, tot plegat era ben estrany: que estigués veient a un unicorn i encara més que parlés amb mi...

Però, l'unicorn semblava de confiança.

Tot i que no estava segur, vaig decidir confiar en ell, què més podria fer?

- ***Com has dit? Que a la Rita se l'han endut les bruixes dolentes? Per què? On se l'han endut?*** -vaig preguntar.
- ***Tu sempre fas les preguntes tan seguides? No les puc respondre totes a la vegada.*** -va dir en Pegassos.

Em va explicar el que havia passat i que la Rita estava tancada a un laboratori a prop nostre.

Vam decidir anar a alliberar-la del seu captiveri.

Però fer-ho nosaltres sols seria una missió impossible, així és que vam començar a parlar amb els habitants d'aquell bosc meravellós i vam trobar la solució.

El drac que ens havia portat fins aquell indret, acompanyat dels ratpenats de colors, volarien per sobre del laboratori i amb els seus colors i la seva lluentor distraurien a les bruixes, fet que aprofitaríem nosaltres per entrar al laboratori.

Així ho vam fer. Davant d'aquell espectacle de color, totes les bruixes van sortir a veure què estava passant i es van quedar "perplexes" i "enlluernades".

En Pegassos i jo vam aprofitar per entrar al laboratori i amb nosaltres es va colar en Pitu amb la seva branca.

Amb la branca d'en Pitu vam barrar la porta, deixant fora a totes les bruixes.

Això pensàvem nosaltres, però... quan ens vam girar, pensant que estàvem sols, vam comprovar que no era així.

Els ulls oberts com plats, els pèls com escàrpies i les cames tremolant, vam veure que a dins del laboratori quedava la Reina de les Bruixes!!!

Vaig buscar a les meves butxaques alguna cosa que ens pogués ajudar en aquella situació. Només vaig trobar el meu mòbil. Per un moment vaig pensar si treure'l o no, si ens podria ajudar o seria pitjor.

Sense saber per què, el vaig treure i vaig intentar fer un selfie amb la bruixa. La bruixa, que era una mica presumida i molt creguda es va confiar i va posar per la foto.

Però en veure a la foto, que no era tan guapa com es veia al seu mirall encantat, aquell nas punxegut, unes dents fastigoses, berrugues per tota la cara i més arrugada que una pansa... va caure plana al terra, tirant-se per sobre part de les seves pocions màgiques i es va desintegrar.

Finalment vam poder alliberar la bruixa Rita que saltava de contenta i alegria. Quan s'estava acostant per fer-me una abraçada, es va començar a sentir una veu que deia:

- **Desperta dormilega, que t'he fet un esmorzar especial pel teu aniversari** -em va dir la mare amb veu dolça.
- **Què dius Rita?** -vaig dir jo mig adormit.
- **Què dius de Rita? Amb qui estaves somiant?** -em va preguntar la mare.
- **Oh, mare! Ha estat un somni? Semblava tan real!!!!** -vaig respondre.

Mentre esmorzava aquelles torrades amb melmelada, amb una xocolata ben calenta, va sonar el timbre de la porta.

La mare va anar a obrir i va entrar a la cuina amb una capsa embolicada amb paper de regal.

- **Mira, algú t'ha enviat un regal ! Qui serà?** – va dir la mare tota estranyada.

Vaig obrir tot intrigat aquell paquet i ... A dintre no us podeu imaginar el que hi havia. Una branca amb una nota que deia: "Del teu amic PITU".

I conte contat aquest conte continuarà, fantasia o realitat, el teu cap decidirà.